

ದಾಸರೆಂದರೆ ಪುರಂದರದಾಸರಯ್ಯ

ಸರಸ್ವತಿ ವಿಜಯನಾರಸಿಂಹ

ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡದ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ಸರಿಯೇ. ಆಪ್ತ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಭಾವ ಅವರ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲ. ಪುರಂದರದಾಸರ ಒಂದು ಕಿರುಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾತಿಗೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಅವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಗೀತ ವಿಜ್ಞಾನಿರಾದ ವಿಜಯನಾರಸಿಂಹ ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ.

ಏಶುವರ್ಣತಿ ಪಶುವರ್ಣತಿ

ವೇತಿ ಗಾನರಸಂ ಪುಣಃ ||

ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗಾನರಸವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸದ ಜೀವಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಪಶುಗಳೂ ಗಾನಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗುತ್ತವೆ. ತಾಯಾದವಳು ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿಯೇ ತನ್ನ ಕಂದನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ತರಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹಾವುಗಳು ಪುಂಗಿಯ ನಾದಕ್ಕೆ ಹೆಡೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಕುಣಿಯುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ದೇವಕಲೆ ಸಂಗೀತ. ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಮಾನವ ತನ್ನನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಗೀತಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯಕೋಶಗಳನ್ನೂ ತೊರೆದು ಕಾಡುಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದು ರಾಗದೇವತೆಯನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡವರು ಎಷ್ಟೋ ಮಹಾನುಭಾವರು. ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಅಪಾರ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮನ ಸೂರೆಗೊಂಡ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ದಾಸಶ್ರೇಷ್ಠರು ಪುರಂದರದಾಸರು. ಸಂಗೀತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಾಧನೆ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅಚ್ಚರಿಯೇ. ಇವರು "ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಪಿತಾಮಹ" ಎಂಬ ಬಿರುದಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು.

ಪುರಂದರದಾಸರ ಜನ್ಮ ಪುಣೆಯ ಸಮೀಪದ ಪುರಂದರ ಘಡ ಎಂಬಲ್ಲಿ. ಇವರ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದ ಹೆಸರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ. ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದ ಇವರಿಗೆ ಧನಲಾಲಸೆಯೂ ಜಿಪುಣತನವೂ ಅಸದಳವಾಗಿತ್ತು. ಪತ್ನಿ ಸರಸ್ವತಿ ಬಾಯಿ ದೈವಭಕ್ತೆ. ಪತಿಯ ಜಿಪುಣತನದಿಂದ ನೊಂದ ಸಾಧ್ವಿ ಆಕೆ. ಒಮ್ಮೆ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನು ಮಗನಿಗೆ ಉಪನಯನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ. ಜಿಪುಣ ನಾಯಕರು ಆತನನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಿದರೂ ಮಾರು ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಆ ನಾಯಕರ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಬೇಡಿದ. ಇಲ್ಲವೆನ್ನಲಾಗದ ಆ ಸಾಧ್ವಿ ತನ್ನ ಮೂಗಿನ ಮೂಗುತಿಯನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಆಡವಿಟ್ಟ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆತನ ಮನಃ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣನಾದ. ಪತಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ವಿಷ ಸೇವಿಸಲಿದ್ದ ಸರಸ್ವತಿಬಾಯಿಯು ವಿಷದ ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಮೂಗುತಿ ನಾಯಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಿಸಿತು.

ಧಾರವಾಡದ ಕಲಾವಿದ ಶ್ರೀ ಯಶವಂತ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ಶ್ರೀಪುರಂದರದಾಸರ ಪ್ರತಿಮೆ

ಗಾನದೇವತೆಯ ಪ್ರತಿಮೂರ್ತಿ ನಾರದಮಹರ್ಷಿಗಳ ಅವತಾರಿ ಎನ್ನಲಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಧನಲಾಲಸೆಯನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಇಡೊಂದು ಲೀಲಾನಾಟಕ ಮಾತ್ರ. ತಮ್ಮ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಯಕರು ಹೆಚ್ಚಿನೂ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಉಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ತೊರೆದು ನಾಯಕರು ಹಂಪಿಗೆ ಬಂದರು. ವಿಜಯ ನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಾಸರಾಯರಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯ ಗುರುವನ್ನು ಕಂಡರು. ವ್ಯಾಸರಾಯರೂ ಸಹ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಯಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದರು.

ಹೇರಳವಾಗಿ ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನೂ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನೂ ಭಕ್ತಿ

ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದ ವ್ಯಾಸರಾಯರು ಪುರಂದರದಾಸರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉದ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ವಿದ್ವಾನ್ಮನೆಗಳೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿದ್ದವರು ವಿದ್ಯಾಗರ್ವಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. 'ವ್ಯಾಸಕೂಟ'ದವರೆಂಬ ಒಂಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಯಾರನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪುರಂದರರು ವ್ಯಾಸರಾಯರಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, 'ದಾಸಕೂಟ' ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಅವರು ಗಹನ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ತಿಳಿಸಿಹೇಳುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರರಿಗೆ ಅಪಾರ ಜನಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯಿತು. ತಿಳಿಗನ್ನಡದ ಈ ರಚನೆ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತೀರ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. 'ದಾಸಕೂಟ' 'ವ್ಯಾಸಕೂಟ'ವನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಾಯಿತು.

ಪುರಂದರದಾಸರ ಅಸಂಖ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಲಿದಾಡತೊಡಗಿದವು. ಲಾಂಛನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ದಾಸರು ಸಮಾಜದ ಕುಂದುಕೊರತೆಯನ್ನು ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಆಡತೊಡಗಿದರು. ಅನೀತಿ, ಅನಾಚಾರ, ಸುಳ್ಳು, ಕಪಟ, ಬೂಟಾಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದರು. ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಸುಧಾರಣೆ ಕೈಗೊಂಡರು. ಜನರ ಆಡುಭಾಷೆಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಮತ್ತು ಪದಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರವನ್ನು ಜನರ ಮನದಲ್ಲಿ ನಾಟುವಂತೆ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಶೈಲಿಯ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನೇ ಮಾಡಿದರು. ಶಾಂತಿ, ಭಕ್ತಿ ಭಾವಗಳ ಹೊಳೆಯನ್ನು ಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಯಶಸ್ವಿ ಯಾದರು.

"ಪುರಂದರ ವಿಠಲ" ಎಂಬುದು ಇವರ ಅಂಕಿತ ನಾಮ. ಹಾಡಲೆಂದೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡವು. ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿ ಉನ್ನತ ಆದರ್ಶವನ್ನು ತಮಗೆ ತೋರಿದ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ದಾಸರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಆದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಒಳಿತೇ ಆಯಿತು" ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ "ಹೆಂಡತಿ ಸಂತತಿ ಸಾವಿರವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಹರಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಳಗೆ ಕಲ್ಮಷವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಮಡಿ ಮಡಿ ಎಂದು ಹಾರುವ ಡಾಂಭಿಕರ ರೂಪಿಗೆ ಮರುಳಾಗಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

ಗುಂಡು ತಂಬಿಗೆ ಒಡಿದು ಗೋಟುಂಟು ಧೋತರಮಡಿಯನುಟ್ಟು
ದಾಟು ಕಾಲಿಡುತ ಬರುವ ಗೊಡ್ಡು ವೈದಿಕರ ಬೂಟತನವನೇ
ನೋಡಿ ಭ್ರಮಿಸಬೇಡಿ.

"ನಗೆಯು ಬರುತ್ತಿದೆ ಎನಗೆ ನಗೆಯು ಬರುತ್ತಿದೆ" "ಉದರ ಪೈರಾಗ್ಯವಿದು" "ಹೊಲೆಯ ಹೊರಗಿಹನೆ ಲೂರೊಳಗಿಲ್ಲವೆ" "ತನುವ ನೀರೊಳಗಿದ್ದಿ ಫಲವೇನು" "ಜೀವು ಜಿಲ್ಲದೊಳಗಿದ್ದು

ಫಲವೇನು"—ಎಂಬ ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜವಿಮರ್ಶೆ, ಜೋಧನೆ, ಹರಿನಾಮ ಮಹಿಮೆ, ಅಂತರಂಗ ನಿವೇದನೆ, ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿ, ಗುರುಸ್ತುತಿ—ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲೂ ದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಲೀಲಾವಿಲಾಸಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಸಿದ್ಧಹಸ್ತರು. "ಕಲಿಯುಗದೊಳು ಹರಿನಾಮವ ನೆನೆದರೆ" "ಜಗದೋದ್ಧಾರನ ಆಡಿಸಿದಳೆಶೋದಾ" "ಯಾದವ ನೀ ಬಾ ... ಮಾಧವ ಮಧುಸೂದನ ಬಾರೋ" "ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಕಣ್ಣಮಂದೆ ನಿಂತಿದಂತಿದೆ" "ಆಡಿದನೋ ರಂಗ ಅದ್ಭುತ ಲೀಲೆಯ" "ಪೋಗದಿರಲೋ ರಂಗ ಬಾಗಿಲಿಂದಾಚೆಗೆ" "ಗೋಪಿಯ ಭಾಗ್ಯವಿದು" "ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬಿರಲಿ ಗೋವಿಂದನ ವಯು ಯೊಂದಿರಲಿ" "ಹೂವ ತರುವರ ಮನೆಗೆ ಹುಲ್ಲ ತರುವ" "ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ಕೊಳ್ಳಿದೋ" "ರಾಮನಾಮ ಪಾಯಸಕ ಕೃಷ್ಣನಾಮ ಸಕ್ಕರೆ"—ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿ ಸುಧೆ ಹೊನಲಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಹಾಡುವವರ ಮೈ ಪುಲಕಗೊಂಡು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

"ಈಸಬೇಕು ಇದ್ದು ಜೈಸಬೇಕು" "ಮಾನವ ಜನ್ಮ ಮೊಪ್ಪುವ ಇದ ಹಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ" "ಧರ್ಮವೇ ಜಯವೆಂಬ ವಿಸ್ವಮಂತ್ರ" "ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದೊ ಜ್ಞಾನತೀರ್ಥದಲಿ" "ಕಲ್ಯಾಣದೊಳು ಕರಣ ಭವ ತೊರೆಯೊಳಗೆ" "ಎಚ್ಚರದಲಿ ನಡೆ ಮನು"—ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದ ಜೀವನನಿಷ್ಠೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ದೃಢಗೊಂಡು ಆತ್ಮಸ್ವರ್ಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

"ಅನುಭವದಡಿಗಯ ಮಾಡಿ" "ರಾಗಿ ತಂದೀರಾ ಭಿಕ್ಷುಗೆ ರಾಗಿ ತಂದೀರಾ" "ಅವರಕಾಯಿ ಬೇಕು ಕಾಲದಲಿ ಅವರೇ ಕಾಯಬೇಕು"—ಈ ಮುಂತಾದ ದೇವರನಾಮಗಳು ಪದಚಮತ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಉತ್ತಮ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. "ನಾರಾಯಣ ನಿನ್ನ ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯ ಸಾರಾವೃತುನ್ನ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಬಿರಲಿ" "ಕಂಡು ಕಂಡು ನೀ ಎನ್ನ ಕೈ ಬಿಡುವರೇ ರಂಗ" "ಕರುಣಾಕರ ನೀನೆಂಬುವು ದೇತಕೊ"—ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಹಾಡುಗಳು ತೀವ್ರ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಕುಲತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

"ಗೋಪೀದೇವಿಯಂತೆ ಒರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಿಂಬ ವೈನ್ಯ ಪಡುವೆ", "ಬೆಲ್ಲದ ಕಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಬೇವಿನ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಜೇನುಮಳಿಸುದಿರ ವಿಷಹೋಗುವುದೇನಯ್ಯ" "ಜಗದ ಸುತ್ತಿ ಹುದೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಾಯವಯ್ಯ"—ಈ ಉಗಾಘೋಗಗಳು ಸರಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ.

"ಬಿಡುಕಿದನು ಬಿಡುಕಿದನು ಭವ ಎನಗೆ ಹಿಂಗಿತು "

“ಗೋವಿಂದ ಗೋವಿಂದ ಅತಿ ಆನಂದ” “ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ದಾರದ್ದು”—ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಭಕ್ತನ ಹೃದಯದ ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಭಕ್ತಿಭಾವವೊಂದೇ ಮಾನವ ಜನುಮದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಕವೆಂದು ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹ್ಯಾಸರಾಯರು ಪುರಂದರರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪುರಂದರೋಪನಿಷತ್ ಎಂದೂ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಪುರಂದರರು ಸಂಗೀತಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಂದೇ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು, ಕಲಿಯಲು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವೂ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತವೂ ಆದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ಮಾಯಾಮಾಲವಗೊಳವನ್ನು ತುದ್ದಮೇಳವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಪಿಳ್ಳಾರಿ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಸುಳಾದಿ ಸಪ್ತತಾಳಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ, ಮಲಹರಿರಾಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸುಲಭ ಸಾಧನವಾಗಿಸಿ, ಸಂಗೀತ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಯುಂಟುಮಾಡಿದರು. “ಶ್ರೀಗಣ ನಾಥ ಸಿಂಧೂರ ವರ್ಣ,” “ಕುಂದಗೌರ ಗೌರಿವರ” “ಕೆರೆಯ ನೀರನು ಕೆರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ”—ಈ ಗೀತೆಗಳು ಎಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಗೀತಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿವೆ. ತುಂಬ ಜಟಿಲವಾದ ನೂರಂಟು ತಾಳಗಳಿಗೆ ಬದಲು ಏಳು ತಾಳಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿದರು. ಮಾಯಾಮಾಲವಗೊಳವನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರಳ, ಜಂಟಿವರಸೆ, ಅಲಂಕಾರ, ಗೀತೆಗಳು, ಸ್ವರಜತಿ, ವರ್ಣಗಳು, ಕೀರ್ತನೆಗಳೆಂಬ ಸೋಪಾನಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಸಂಗೀತಾಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸುಗಮವಾದ ಹಾದಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು ಪುರಂದರ ದಾಸರು. ಈ ಶಿಕ್ಷಣಪದ್ಧತಿಯೇ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ. “ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಪಿತಾಮಹ”ರೆಂದು ನಾರದಾಂಶ ಸಂಭೂತರಾದ ಪುರಂದರರನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೇನಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಸ, ಅನುಪ್ರಾಸ, ಯಮಕ, ಅಲಂಕಾರಗಳು, ದ್ವಿತೀಯಾಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯಪ್ರಾಸ, ಉಪಮಾನಗಳನ್ನೂ ಇವರ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಪುರಂದರರು ನೃತ್ಯ ವಾದ್ಯದಲ್ಲೂ ಪರಿಣಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಖಚಿತ ರೂಪವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟವರೇ ಪುರಂದರರು. ಮುಂದಿನ ವಾಗ್ಗೇಯಕಾರರಿಗೆ ಪುರಂದರರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾದರು, ಗುರುಗಳಾದರು. ತ್ಯಾಗ ರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವರನ್ನು ಗುರುಗಳೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರಿಂದ ಪುರಂದರರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. “ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಭಕ್ತ ವಿಜಯ”ದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡಿ ಗೌರವ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪುರಂದರರು ತ್ಯಾಗರಾಜರಿಗಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷ ಹಳೆಯವರು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ೧೫೨೫ರಿಂದ ೧೫೩೮ರವರೆಗೂ ವಿಜಯನಗರ ದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಕಾಲಾನಂತರ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಖಿನ್ನ

ರಾಗಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. “ಸತ್ಯವಂತರಿಗಿದು ಕಾಲವಲ್ಲ, ದುಷ್ಟ ಜನರಿಗಿದು ಸುಭಿಕ್ಷಕಾಲ” “ಎನ್ನ ಕುಲದಮುಲ್ಲ, ಎನಗೊಬ್ಬರೂ ಹಿತವಿಲ್ಲ”—ಎಂಬ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅವನತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ಭಾರತ ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿಬಂದ ಪುರಂದರದಾಸರು ೧೫೬೪ರಲ್ಲಿ ಕಾಲ ರಾದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಪುರಂದರದಾಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಅನೇಕ ಸುಫಿ ಸಮಾರಂಭಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಪುರಂದರದಾಸರು ದಕ್ಷಿಣಾದಿ ಸಂಗೀತಕ್ಕೇ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದವರು. ಪುರಂದರರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೊಗಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಂಗೀತಪಿತಾಮಹರು ಎಲ್ಲ ಸಂಗೀತಪ್ರೇಮಿಗಳ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

✱

ಸಾಲ ಮಾದಬೇಡ....

ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಹರಿದಾಸರಾದ ವರ್ತಮಾನ ದೇಶ ದಲ್ಲೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಪರಿಚಿತರೂ ಅಪರಿಚಿತರೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ದಾಸರನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂದವರಿಗಲ್ಲ ದಾಸರ ಬಿಡಾರದಲ್ಲೇ ವಸತಿ ಭೋಜನಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ ಮುಗಿದು, ಸರಸ್ವತೀಜಾಯಿಯ ಭೋಜನವೂ ಅದನಂತರ ಮಿಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಚಕ್ರತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜಲಚರಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ದಾಸರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಳು ಧಾನ್ಯವಾಗಲೀ, ಒಂದು ಕಾಸಾಗಲೀ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಾಲ ಮಾದಬೇಡ, ಸಾಲದೇನಬೇಡ, ನಾಳೆಗಿಡ ಬೇಡ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆ ಮಹಾನುಭಾವರು ಪತ್ನೀಪುತ್ರರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

(ಶ್ರೀ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಕ್ತವಿಜಯ ದಿಂದ)

ಆಶ್ರಮದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2003

ವಿಕಾದತಿ	ಶನಿವಾರ	6
ಸ್ವಾಮಿ ಅಭೇದಾನಂದ		
ಜಯಂತಿ	ಶನಿವಾರ	20
ವಿಕಾದತಿ	ಸೋಮವಾರ	22
ಸ್ವಾಮಿ ಅಖಂಡಾನಂದ		
ಜಯಂತಿ	ಶುಕ್ರವಾರ	26